ויסגר יהוה בעדו׃ ויהי המבול ארבעים יום על
הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל
הארץ׃ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ והלך
התבה על פני המים׃ והמים גברו מאד מאד על
הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל
השמים׃ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו
המים ויכסו ההרים׃ ויגוע כל בשר הרמש על
הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ
על הארץ וכל האדם׃ כל אשר נשמת רוח חיים
באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ וימח את כל
היקום אשר על פני האדמה מאדם עד
בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן
הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה׃ ויגברו
המים על הארץ חמשים ומאת יום׃ ויזכר
אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה
אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ
וישכו המים׃ ויסכרו מעינות תהום וארבת
השמים ויכלא הגשם מן השמים׃ וישבו המים
מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה
חמשים ומאת יום׃ ותנח התבה בחדש השביעי
בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט׃ והמים
היו הלוך וחסר עד החדש העשירי
בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים׃
ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון
התבה אשר עשה׃ וישלח את הערב ויצא

ואגין ליה עליהי והוה
טופנא ארבעין יומין
על ארעא וסגיו מיא
ונטלו ית תיבותא ואתרמת
מעל ארעא ותקיפו מיא
וסגיאו לחדא על ארעא
ואזלא תיבותא על
אפי מיא ומיא תקיפו לחדא
לחדא על ארעא ואתחפו
כל טוריא רמיא דתחות
כל שמיא׃ חמשת עשרה
אמין מלעילא תקיפו מיא
ואתחפו טוריא׃ ומית
כל בסרא דרחיש על
ארעא בעופא ובבעירא
ובחיתא ובכל רחש
דרחיש על ארעא וכל
אנשא׃ כל דלנשמת רוח
חיין באפוהי מכל דיבבשתא
מיתו׃ ומחיא ית כל יקומא
די על אפי ארעא מאנשא
עד בעירא עד רחשא
ועד עופא דשמיא
ואתמחיו מן ארעא
ואשתאר בלחוד נח ודי עמיה
בתיבותא׃ ותקיפו מיא על
ארעא מאה וחמשין
יומין׃ ודכיר יי ית נח וית
כל חיתא וית כל בעירא
די עמיה בתיבותא ואעבר
יי רוחא על ארעא ונחו
מיא׃ ואסתכרו מבוגי
תהומא ורבוי דשמיא
ואתכלו מיטרא מן שמיא׃
ותבו מיא מעל ארעא
אזלין ותבין וחסרו מיא
מסוף מאה וחמשין יומין׃
ונחת תיבותא בירח שביעאה
בשבעת עסרה יומא לירח
על טורי קרדו ומיא הוו
אזלין וחסרין עד ירח
עסיראה בעסיראה פחד
לירחא אתחזיאו רישי
טוריא׃ והוה מסוף ארבעין
יומין דפתח נח ית תרע
תיבותא די עבד׃ ושלח ית

הרי גן מכסליו וקנו ועצת׳ ושכנו ומדר
ונפן ומיר הלידנ׳ כחדש השביעי
סיון׳ והוא שביעי לכסלין שבו פתיך ו
בשמים׳ בשמנה עשר
יום׳ מכאן אתה למד
שהיתה התבה משוקת
מים׳ לא אמר שהיו
כל כולה׳ בחדש נראו
ראשי ההרים׳ והוא אב
שבעה עשרי לירחת
בשבעה עשר יום׳ לחדש נראו ראשי
ההרים׳ זה יום שהוא עשירי לחדשו׳
שהתחיל הגשם׳ וכן מצינו היום אמה
ויום המאור הוון׳ שישבה לה על גבה׳
אלף עשרי לבריה׳ ההרים כרקטאו בחדש
שפסק הגשם׳ בסדר עולם׳ ולא יעלה
שיאמר אמר בחדש׳ טובאלין עד אלבה
השביעי סיון ומיון׳ וישבה לה על ראשי׳ מה
שבעי לחפסיקה׳ ההרים כמעשיר מאחד
אי איפשר׳ ולמה׳ לחדש שבו נראו ראשי׳
ההרים׳ שבן ביוסלן

ונח מיומיה
דר׳ עליהי
ואדכר
ברחמוי
ית בנייה
דאזיל עמיה
ית תבות׳ וגו׳
ואעבר׳
רוחא דרחמין

אלא הלך אם מכסלו לעמי כולם ומיומיה
מי יהוה׳ לא יעבור לא כן׳ דמן קולו
והיו הורגין מזה׳ ופשוטו של מקרא
כעבדו מן המים׳ וכן כל כעד בשמקיים לשון
כעד הוון׳ כעד ס׳ חזה׳ כעד׳ וכעד כעד
עוי בעד עד׳ מגן בעדי׳ התפלל בעד
עמיך׳ כעד עמיך׳ ותמה מעל הארץ
ששוקעה׳ כמים מחה עשרה אמה׳
כספינה טעונה ששוקעת ומקעת
כמים׳ ומקראות שלפנן ימיחן׳ ויגברו
מאוליהן׳ חמש עשרה אמה מלמעלה׳
למעלה על גבה כל ההרים׳ ולחר שהושוו
המים לראשי ההרים׳ שמתו רוחות חיים׳
שמה של רוח חיים׳ אוליטא דבשיה
אטר׳ מחרבה׳ ולא רמס שבם׳ ומאחד׳
לשון׳ ומכלל׳ ומיון לשון׳ ומעל׳ והוא
ומעבית׳ ומן׳ ויכן׳ כל תיבה שסופה ה׳
כמו פנה כנה מחה קנה כשהוא עמן
ו׳ יו׳ ד׳ כמשנו נקוד בחירק תחת היוד׳
יוד׳ מ׳ לבד מ׳ זהו פשוטן׳ ומדרש
אגדה נמנה ובוחה דם מטורח הכב
הבהמות והחיות׳ ויש אומ׳ שמיחר
ל׳ מלשון׳ מזעזעת ואדי ומכשו
בעשל׳ ויסי הגלי
בשלשים ושתים מדות
איזה׳ יוד מ׳ מה
עליהו׳ מלמד שכחה
דם הזה מ׳ מפני מעינה׳
כך מיל מלה׳
ועלין עוד הן עדיך כמדין
ישולם׳ ויזכר אלקים זה
השם מדת הדין
הוון ונהפכה לרח
לרחמים על ידי תפלת
העדיקים׳ וכשעקן שלרשעים הופכת
מדת רחמים לדין׳ וירא יי כי יצר רעת
האדם׳ ויאמר יי מאחר׳ והיא של מדת
רחמים׳ וישכן כמו כמשך חמת׳ לשון
הנחת הדומה׳ ויזכר אלקים׳ מדת מ׳ ומה
זכר להן לבהמות׳ זכות שלא השחיתן
דרכם קודם לכן׳ ושלא שיאשו בתבה׳
ויעבר רוח׳ רוח הנחמה׳ והעדיף עליהם
לפנו על עקרי הארץ׳ ויפסרו מעינות
משעמקן מה׳ מ מעינות׳ וכאן מזכיר
מ ששוקעין ומהן עיקר לעולם׳ כמו מזון
עכשיו וכיוצאהן׳ ויכלו׳ ויחנו׳ מן
לא הבלה לחזיר׳ לא יסלח מוחר׳ מקרי
לכן׳ הסתלון לחסור׳ והוא אחר בסיון
כיצר כמו בכסליו עמקו הגשמים הרי

שהרי מקץ יום הכעים יום ששעמדו ראשי
ההרים׳ שלח רוח הערב׳ ולא יום
הוחל בשלילות היונה הרי מ׳ יום׳
ושעלון ההרים עד שחרבו פני הארמה׳
ומה הנה מלמעלה נראו׳ מעינו שחרבן
פני הארמה מרחשון׳ והוא דורש
יותר ראשון׳ ואין זה אלא תשרי שה
שהוא ראשון לבריות׳ עלה לו ילדי
ולר יהושע הוא עשין׳ ויהי מקץ ארבע
ים׳ ומעבר׳ ראו׳ מלמד׳ ומה׳ ראשי׳
מה הסלע נבה׳ מלמד הוא׳ לו׳ עד ולא׳ ומשעמ
סלע כמעמ ומשקן׳ ומעמה מכה׳ ומכן מעמ׳ הלוכ׳ עד ומשוב׳ הלוכ
ולכן׳ ועל מלמד׳ מה׳ מעבר׳ קולים מעיר מקרן׳ עד הלוכ
לך הוא׳ ומעבר׳ ומלמד׳ ולא׳ עד׳ מהבינו׳ ולן׳ שום׳ ולמה
ומן׳